614048901

ప్రేమస్వరూపులారా!

శ్రీరామ చరిత్రము వినని భారతీయుడు కాని, రామమందిరము లేని గ్రామముగాని కానరాదు. అనాది కాలమునుండి భారతదేశములో రామతత్త్వము ఆదర్శవంతమైన జీవిత తత్త్వముగా విశ్వసించి ప్రతివ్యక్తి క్షణక్షణము తన జీవితమును పవిత్రము గావించుకొనుచు వస్తున్నాడు. ఆధ్యాత్మిక చిత్రము లేని భారతీయుని కేవలము ఒక నిరర్థకమైన జీవిగా భారతదేశము విశ్వసిస్తూ వస్తోంది.

మధు, మాధవ అనే టువంటి రెండు నెలల మూర్తితో వసంత ఋతువు. వసంత ఋతువు అనగా సూర్యుడు మేష వృషభరాసులందు ప్రవేశించటము. ఈ రాశులతో శుక్రరాశి అని కూడా చెప్పుతారు. ఈ శుక్రరాశి యందు కేవలము నీలవర్ణముతో కూడినటువంటి తెలుపుగా వుండిన జీవితమును ప్రబోధిస్తుంది. ఈ నీలవర్ణముతో కూడినటువంటి భగవతత్త్వం లోకము యొక్క విశాలతత్త్వం, ఆరోగ్యం, ఆనందం సూచించు మూల చిహ్నముగా ప్రబోధిస్తూ వస్తుంది. శుక్రుడు మీనములో ప్రవేశించినప్పుడు శ్రీరామచంద్రుడు జననమొందుట సంభవించినది. లోకమున శాంతి భద్రతలు అందించే నిమిత్తమై మానవత్వమున నున్న దివ్యతత్త్వమును ఆవిర్భవించే నిమిత్తమై రామతత్త్వము ఆవిర్భవించినది.

ఈ రామతత్త్వమునందు ఈ వసంత ఋతువు చాలా ప్రధానమైనది. పండిన ఆకులు రాలి లేత చిగురు మహా కళకళలాడే చిగురు ప్రపంచానికి ఆనందాన్ని అందించే చిగురు యీ వృక్షములలో అభివృద్ధి అవుతాయి. సూర్యబింబము యీ దళములపై బడినప్పుడు యిది కేవలము సువర్ణమైన జగత్తుగా రూపొందుతుంది. అంతేకాక ప్రపంచమునే ఒక సౌందర్యముగా నిరూపిస్తుంది ఈ వసంత ఋతువు.

'రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః' ధర్మమే రామ స్వరూపమును ధరించి ఈ జగత్తులో ఆవిర్భవించినది. ధర్మము వేరు, రాముడు వేరు కాదు. రాముడు-ధర్మం అవినాభావ సంబంధములు. అన్యోన్యాశ్రయములు అయి వున్నవి. రామ చరిత్రము రెండు విధములుగా వుంటున్నది. ఒకటి పూర్వభాగము. రెండవది ఉత్తర భాగము. పూర్వభాగములో బలవంతుడైన వాలిని, శక్తివంతుడైన రావణుని మహావీరుడైన పరశురాముని మున్నగు వీరులను, ధీరులను జయించినటువంటి శూరుడు శ్రీరాముడు. కేవలము భుజబలమందే గాక బుద్ధిబలముతో పాటు గుణబలమును కూడా యీ మహావీరుడు సాధించినాడు. రాముని యొక్క గుణసంపత్తును యేవిధముగను వర్ణించుటకు వీలుకాదు.

భగవదాకారామునకు ఆరు విధములైన శక్తులు వుంటున్నాయి. ఒకటి

614048902

సమగ్రమైన ఐశ్వర్యము, రెండవది ధర్మము. మూడవది కీర్తి, నాల్గవది సంపద. ఐదవది జ్ఞానము, ఆరవది వైరాగ్యము. ఈ ఆరు గుణములతో కూడినటువంటి షడైశ్వర్య సంపన్నుడు భగవంతుడు. ఈ ఆరు గుణములను ఒకదాని వెంట నొకటి అనుసరించి సమత్వమైన స్వరూపమును ధరించినవాడు శ్రీరామచంద్ర మూర్తి. ఏ యుగమునందుగాని, ఏ జగమునందుగాని ఈ అవతారమందు ఈ షడైశ్వర్యముల స్వరూపములను ధరించియే భగవంతుడు అవతరిస్తూ వుంటాడు.

మానవ జన్మ చాలా పవిత్రమైనటువంటిది. విశిష్టమైనటువంటిది. విలువైనటువంటిది. జీవించ తగినటువంటిది. దేహ నిర్మాణమునందే కాక మేధాశక్తి యందు కూడా మానవుడు మహా విశిష్టమైనటువంటి వాడు. కాని యిట్టి విశిష్టమైన మానవత్వమునకు ఆయుః ప్రమాణము అతి స్వల్పముగా వున్నది. దీనిని ఎవ్వరూ మార్చరానిది. ఈ మానవత్వమునకు అందించినటువంటి దివ్య మేధస్సును ఈ ఆయుః ప్రమాణము వున్నంతలోనే దీనిని సద్వినియోగ పరచి సరియైన సార్థకత పొందాలి. మానవ శరీరము నీటి బుడగ వంటిది. ఏ నిముషములో యీ నీటి బుడగ శిథిలమవుతుందో తెలియదు. ఈ జీవితము వున్నంత లోపలనే మానవత్వమును సార్థకము గావించుకొనుటకై ప్రతి వ్యక్తి ప్రయత్నించాలి.

మానవ శరీరము ధరించినటువంటి ప్రతి వ్యక్తి మానవత్వాన్ని పాటించాలి. పాలించాలి; అనుసరించాలి. ఈ మానవతా విలువల యొక్క ప్రధాన విషయము. అసలు మానవత్వమంటే ఏమిటి? మనసు, మాట, క్రియ అన్ని ఒకటిగా కలిసి యుండుట. మనసు వేరు, మాట వేరు, క్రియ వేరు అయిన ప్రయోజనమేమిటి? తలచిన తలపులు మాటలతో వుచ్చరించి, ఉచ్ఛరించిన మాటలు క్రియలలో ఆచరించాలి. దీనినే మనస్యేకం, వచస్యేకం, కర్మణ్యేకం మహాత్మనం. అట్టి మహాత్ముడే రాముడు. మనస్యన్యత్, వచస్యన్యత్, కర్మణ్యన్యత్ దురాత్మనం. అట్టి దురాత్ముడే రావణుడు. మానవుడు ఆచరించవలసినటువంటి సత్కర్మలను మనస్సునందు తలచి, వాక్కులతో వుచ్చరించి క్రియలలో ఆచరించాలి. ఇట్టి మానవత్వాన్ని మనము పోషించాలి.

రామాయణమునందు ప్రధానమైనటువంటివి సత్య-ధర్మములు. భారతీయుల యొక్క ప్రాణసమానమైన వేదములు సత్యం వద-ధర్మం చర అనేటువంటి ప్రబోధలు సెలవిస్తూ వచ్చినవి. సత్యము నిలబెట్టే నిమిత్తమై దానిని పాలించేటువంటి ప్రయత్నము లోపల శ్రీరాముడు అయోధ్యను వదలి అడవికి వెళ్ళినాడు. సమస్త ధర్మములకు సత్యమే ఆధారము. సత్యాన్ నాస్తి పరో ధర్మః. ఇక్ష్వాకుని వంశములో తన తండ్రి ఆడిన మాట తప్పినాడనే అపకీర్తి పాలు కాకుండా దేశ నిమిత్తమై, వంశ నిమిత్తమై, సమాజ నిమిత్తమై, సత్యవాక్య పరిపాలుడై శ్రీరామచంద్రుడు నిలిచాడు.

శ్రీరామచంద్రుని జీవితములో ప్రప్రథమములో తన యొక్క పండ్రెండు వర్ష

ములలో మూడు విధములైనటువంటి స్త్రీ తత్వములు తటస్థపడినవి. తాను యాగసంరక్షణార్థమై విశ్వామిత్రునితో ప్రయాణమై వెళ్లుచున్నప్పుడు తాటకి అనే స్త్రీ తటస్థపడినది. ఆ తాటకిని నిర్మోహమాటంగా, నిర్దాక్షిణ్యముగా హత మార్చినాడు. విశ్వామిత్రుని యాగ సంరక్షణ జరిగిన తరువాత, మిథిలాపురమునకు వెళ్లే సమయములోపల రాయిగా మారిన అహల్య తటస్థించినది. ఆమెకు జీవితము కలిగించి, ఆమె యొక్క దోషములను పశ్చాత్తాపముచే పరిహారం గావించి ఆమెను పతిని చేర్చి వెళ్లినాడు. మిథిలాపురము చేరిన తర్వాత సీత తటస్థించినది. ఆమెను ఎట్టి విచారణ చేయక అనుగ్రహముతో స్వీకరించాడు. దీని యొక్క అంతరార్థమేమిటి? బాల్యమునుండే యువకుడుగా వుండినప్పుడే యీ విధమైన సాధనను ఆదర్శప్రాయుడిగా లోకానికి అందించినటువంటి మూర్తి శ్రీరామచంద్రమూర్తి.

రామునకు మొట్టమొదట తటస్థపడినటువంటి 'తాటకి' తమోగుణము. తమోగుణమును హత మార్చాడు. ఇంక రాయిగా మారిన 'అహల్య' రజోగుణము. రజోగుణమునకు బుద్ధి చెప్పి ఆమె స్వస్థానమునకు అందించి, సంరక్షణగా ఆమె దోషమును పరిహారము గావించి వెళ్లినాడు. సాత్వికమైన 'సీత'ను తాను అనుగ్రహించినాడు. భగవంతుడు ఆశించేది, కోరేది, అనుగ్రహించేది సాత్వికమే. ఈ సాత్వికాన్నే అభిలషిస్తాడు. దానినే పోషిస్తాడు. అట్లు కానివాడు, ఒక్కొక్కరి యందు ఒక్కొక్క గుణము ప్రసరిస్తూ వస్తుంది. తాటకి తమోగుణము. అహల్య రజోగుణము. సీత సాత్వికము.

నేటి మానవుని యందు తమో, రజో, సాత్విక మూడింటి యొక్క చేరికనే పెరిగి యున్నది. మానవ తత్త్వమందు మనలో వున్నటువంటి తమోగుణమే తాటకి. మొట్టమొదట తాటకిని సంహరించాలి. తమోగుణమనగా ఏమి? సత్యాన్ని అసత్యముగా భావించటము, అధర్మాన్ని ధర్మముగా విశ్వసించటం, చెడును మంచిగా భావించటము తమోగుణము యొక్క సహజ లక్షణములు. ఈ జగత్తు అనిత్యమైనప్పటికి, దీనిని మనము నిత్యముగా సత్యముగా విశ్వసిస్తున్నాము. ఇదియే ప్రధానమైన తమోగుణము.

విచారణా శక్తి హీనమై, రాగద్వేషములకు గురియై తన యొక్క యిచ్ఛానుసారముగా సంచరించటము రజోగుణము. తొందరపాటు పడుట రజోగుణము యొక్క సహజ లక్షణము. ఈ తొందరపాటు లోపల మన మనేక విధములైనటువంటి కష్టనష్టములకు గురి కాగలము. కాలము కూడ వ్యర్థము చేస్తున్నాము. తద్వారా మనము అశాంతికి గురి కాగలము. తొందరపాటు లేకుండా జీవించటానికి ప్రయత్నించాలి. నిత్యానిత్య విషయ పరిశీలన సల్పాలి. దీనికే Haste makes waste. Waste makes worry so don't be in a hurry. దైవ విషయములందు మాత్రము అతిశాంతముగా నిశ్చలముగా, నిర్మలముగా ప్రశాంతముగా దానిని పొందటానికి తగిన కృషి చెయ్యాలి.

అశాంతస్య కుతః సుఖమ్. అశాంతి కలిగినటువంటి వానికి సుఖమే లేదు. ఈ శాంతి మనకేరీతిగా లభిస్తుంది. అశాంతికి మూల కారణము అసంతృప్తి. అసం

తృప్తో ద్విజో నష్టః. అసంతృప్తి వలన రెండు నష్టములు ఉంటున్నాయి. అశాంతి ఒకటి. అసుఖము ఒకటి యేర్పడుతాయి. కనుక మానవుడు వున్నదానితో తృప్తిపడి దానితోనే అనుభవించి ఆనందమనుభవించే స్థితికి రావాలి. మితి మీరిన ఆశలతో మతి చెరప కూడదు. త్యాగరాజు శాంతము లేక సౌఖ్యము లేదు అని గానం చేశాడు. త్యాగరాజు మహా రామ భక్తుడు. శ్రీ రామ చంద్రుని భక్తుడైన త్యాగరాజు ఎన్ని విధములైన అనుభూతులను తానుభవించి లోకానికి అందిస్తూ వచ్చాడు.

రామ అనే తత్వమునకు కొన్ని అర్థములు గుర్తించాలి. అసలు మానవజన్మమునకు మూలకారణమేమిటి? చేసిన పాపము, అనుభవించిన తాపము, అజ్ఞానము యీ మూడే కారణములు. అదే ర - అ - మ ఈ మూడు చేరినప్పుడే రామ అయిపోతుంది. 'ర' అనగా అగ్ని బీజము. 'అ' చంద్ర బీజము. 'మ' సూర్య బీజము. అగ్నిబీజము యేమి చేస్తుంది? సమస్తము భస్మము చేస్తుంది. కనుక మానవుడు చేసిన పాపములను భస్మము చేసేది రకారము. మానవుడు అనుభవించిన తాపమును చల్లార్చి శాంతిని చేకూర్చేటువంటిది చంద్ర బీజము. అదే 'అ' కారము. సూర్యుడు అజ్ఞానమనే అంధకారమును నిర్మూలము గావించి ప్రకాశవంతమైన వెలుగును అందించేటువంటి వాడు. రామ అనే నామము మన పాపమును, తాపమును, అజ్ఞానమును కూడ ఒకటే తూరి పరిహారము చేస్తుంది.

రామ అనేటువంటి పదము లోపల. రా అనగా మన ద్వారము తెరుస్తూ వుంటుంది. ఈ 'రా' అనే ద్వారము నుండి మనము చేసేటువంటి పాపములు అన్ని బయట పడిపోతున్నాయి. అంతే కాదు బయటపోయినటువంటి యీ పాపములు తిరిగి లోపలికి ప్రవేశించకుండా 'మ' పాపమును పరిహారము గావించి బయటనే తరిమే నిమిత్తమై ప్రయత్నిస్తుంది. పోయిన పాపములు తిరిగి ప్రవేశించకుండా వుండే నిమిత్తమై ద్వారమును మూసి వేస్తుంది. రామ నామమునకుండిన మాధుర్యము, రామ నామమునకు వుండిన పవిత్రత, రామ నామమునకు వుండిన దివ్యత్వము అర్థము చేసుకొని వర్తించాలి. కనుకనే 'తెలిసి రామ చింతన చేయవే మనసా' అని త్యాగరాజు పల్కాడు. తెలుస్తే చాలా సుఖము. తెలియక పోయినను రామ నామము పాపములను పరిహారము చేస్తుంది. కాబట్టి రామ మాధుర్యాన్ని మనము ఆనందమైన హృదయంతో, నిశ్చలమైన, నిర్మలమైన నిస్వార్థమైన భావంతో దానినారగించటానికి ప్రయత్నించాలి.

ఈ మానవుని యందు రెండు రకములైన పక్షులు ప్రవేశించాయి. ఒక పక్షి నేను-నాది స్వార్థము, స్వప్రయోజనములతో అహంకారముతో సంచరించునది. ఇది కేవలం నశించునది. శాశ్వతమైన 'నేను' కాదు. రెండవది 'నేను-నాది' రాగద్వేష రహితమైనది. దానినే సూర్యుడనే రాముడు అనుసరిస్తాడు.

ఈ నూతన వత్సరమందు అనేక రాష్ట్రములందు పెను మారుడిపాత

ఇలాంటి వన్నీ కలిసి కొన్ని రకములైన సుఖః దుఃఖములు సమత్వముగా భావించే నిమిత్తమై యీనాడు ఆ సజ్జనంతా భుజిస్తారు. ఈ వసంత ఋతువునందు మామిడిపూతకో యిల కూత మనిషికి చాలా ఆనందాన్ని కలిగిస్తుంది. ఈ వసంత కాలమునందు కోయిల కూత కూసినట్లుగా మరొక కాలమునందు కూయదు. 'కోయిల కూత' ప్రతి కర్ణమునకు ఆనందము కలిగిస్తుంది. ఈ కూత యొక్క అంతరార్థము యేమిటి? ఒక కాకి వచ్చి మన యింటిపైన వాలి కూస్తుంటే రాయి తీసి విసురుతాము. కాని కోయిల కూస్తే హాయిగా కర్ణములు ఇచ్చి ఆనందముగా వింటాము. కాకి మన సొత్తు కాజేయలేదు. కోకిల మనకు రత్నకిరీటము పెట్టలేదు. నోరు మంచిదైతే పేరు మంచిదౌతుంది. కాబట్టి మానవుడు నోటిని మంచిదిగా మార్చుకోవాలి. మంచిమాట, మాధుర్యమైనమాట, తీయనైన మాట, శాంతిని గొలిపే మాట అది యే దివ్యత్వాన్ని కనుగొనే బాట. అట్టి మానవుని హృదయమునందే శ్రీరామచంద్రుడు తిష్ఠవేసి కూర్చున్నాడు.

నారదుడు ఒకానొక సమయములో విష్ణువును సందర్శించి 'స్వామీ! నేను త్రికాలములందు సంచరిస్తాను. ఈ లోకవార్తలు నీకేరీతిగా అందించాలి నీ permanent address ఏమిటి? ఇక్కడా అక్కడా అని Branch addressలు యున్నవి. Branch addressలు నాకక్కరలేదు. అక్కడ వుండవచ్చు లేక పోవచ్చు' అన్నారు నారదుడు. అప్పుడు వెంటనే విష్ణువు చెప్పాడు 'నారదా! వ్రాసుకో. నా ఎడ్రస్సు మద్భక్తా యత్ర గాయన్తి తత్ర తిష్ఠామి నారద' ఎక్కడ నా భక్తులు మధురమైన కంఠముతో, నిర్మలమైన భావములతో నన్ను స్మరిస్తారో అదే నా పర్మినెంటు ఎడ్రస్సు. భగవంతుడు కైలాసవాసి, వైకుంఠవాసి బదరీవాసి, కేదారవాసి' అని యేమేమో చెప్పుతారు. ఇవన్నియు కేరాఫ్ ఎడ్రస్సులే. కాని direct address హృదయము. 'ఈశ్వర స్సర్వభూతానాం' 'ఈశావాస్య మిదం సర్వమ్' వాసుదేవ సర్వమిదం. ఎక్కడ చూచినా వున్నాడు కనుక మన హృదయంలో కూడ వున్నాడు. కనుక హృదయానికి ఆత్మారాముడని పేరు వచ్చింది. ఆత్మస్వరూపమును రమింపచేసినది కనుకనే రాము అనే పేరు.

మనము యేపని చేసినా బయట వారి తృప్తి కోసము కాక, యితరుల ఆనందము కోసము కాక నీ ఆత్మ తృప్తి నిమిత్తమై చేయాలి. అదియే ఆత్మతృప్తి. దానినే conscience అన్నారు. కాని యిలాంటి తృప్తి మనము పొందాలంటే తనపై తనకు దృఢమైన విశ్వాసము కలగాలి. ఎప్పుడు యీ satisfaction వస్తుందో అప్పుడే sacrifice చేస్తాడు. ఎప్పుడు త్యాగం చేయునో అప్పుడే దైవత్వాన్ని పొందగలడు. కనుక self-confidence ఆత్మవిశ్వాసమే ఒక పునాది. self satisfaction ఒక wall. self sacrifice ఒక roof. self Realisation. మొట్టమొదట self confidence కావాలి. మన విశ్వాసము క్షణక్షణమునకు కదులుతూ, మెదులుతూ వుండకూడదు. ఎట్టి కష్టములు వచ్చినా, ఎన్ని బాధలు సంభవించినా, ఎన్ని నిందలు, నిష్ఠూరములకు గురైనా

614048906

మన విశ్వాసము ఒక్కటిగానే, స్థిరంగా వుండాలి.

పాండవులు ఎన్ని కష్టాలకు గురైనారు. కాని అన్ని కాలములందు కృష్ణనామమును వారు వదలలేదు. కృష్ణ చింతన మానలేదు. పోతన తాను వ్రాసిన భాగవతాన్ని సామాన్య మానవునికి అంకితము చేయక శ్రీరామ చంద్రునికే అంకితము చేసినాడు. నాది ప్రత్యేకమన్నది యేదీ లేదు. అంతా నీదే. ఇచ్చినావి నీవే పుచ్చుకున్నవి నీవే. అన్న సంపూర్ణ శరణాగతియే పోతన తత్త్వము.

అనేక మంది యాత్రలు చేస్తూ వుంటారు. అక్కడ గంగా జలము తీసుకుని కేశవాయనమః, నారాయణాయనమః, మాధవాయనమః, గోవిందాయనమః అని భగవంతునికే యివన్నీ అర్పిస్తుంటారు. గంగ నీరు తీసుకొని గంగకే యిచ్చేస్తుంటారు. ఇంక దేనిని ప్రత్యేకముగా యిచ్చేది వుంది. ఏ హృదయమును భగవంతుడు యిచ్చాడో నిజంగా ఆ హృదయాన్ని భగవంతునికి అర్పించాలి. అదే శరణాగతి. శరణాగతి తత్త్వములో లక్ష్మణుడు శ్రీరామ చంద్రునికి సరియైన సోదరుడు. సోదరతత్త్వములో ఎంత ప్రేమ తత్త్వాన్ని అభివృద్ధి పరచుకున్నట్టివాడు. శ్రీరామ చంద్రుడంటే లక్ష్మణునకెంత ప్రేమ. సర్వమూ త్యాగము చేసి రామునితో అరణ్యమునకు వెళ్ళినాడు. రామతత్త్వమనేది ప్రతి మానవునకు ఒక ఆదర్శమైన జీవితాన్ని అందిస్తూ వచ్చింది.

రావణవధ జరిగిన తరువాత విభీషణ, సుగ్రీవ, జాంబవంత, అంగద మున్నగు వారు వచ్చి 'రామ చంద్రా! నీవు యీ విజయమును సాధించినావు. అయోధ్యను భరతుడేలుచున్నాడు. ఈ లంక స్వర్గం కంటె మించినదిగా వుంటున్నది. స్వర్ణమయముగా వుంటున్నది. కనుక తమ ఇక్కడనే వుండి ఈ లంక యొక్క పరిపాలన సాగించండి' అన్నారు. అప్పుడు రాముడు పిచ్చివాడా! కోసలము తన తల్లి కురూపిగా వుంటుందని యెదురు ఒక అందమైన దానిని తన తల్లి అని పిలవటానికి వీలౌతుందా? నా భారత దేశము పేదరికముగా వుండవచ్చు. జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరీయసి. స్వర్గము కంటె మించినటువంటిది నా జన్మభూమి. నా కన్న తల్లి, నా జన్మభూమి ఆ స్వర్గము కంటె మించినవి. ఇది మాత్రము నేను మరువలేను, వదలలేను' ఇటువంటి వన్నియు సామాన్య మానవునకు ఒక ఆదర్శము నందించిన మూర్తి శ్రీరామ చంద్ర మూర్తి.

ఈనాడు రాంరాంరాం అని స్మరిస్తాముగాని రాముని ఆదర్శములను ఆచరణయందు మాత్రం పాటించటం లేదు. కష్టములలోనే అధికంగా భగవంతుని స్మరించటానికి వీలవుతుంది. సంకటం వస్తే వెంకటరమణా అంటాము. అలాంటి కష్టములు వస్తేనే భగవంతుని స్మరిస్తాము. కష్టములూ వుండాలి. నష్టములు వుండాలి. విచారణ కలగాలి. దానిని మనము నిగ్రహించుకోవాలి. అదే మన శక్తి సామర్థ్యములు అదే మన సాధన యొక్క ప్రధానమైన లక్ష్యము. శ్రీరామ చంద్రుడు చక్రవర్తిగా వుండినను, దశరథ మహారాజు కు మారుడుగా వుండినను, మిథిలాపుర మహారాజు

అల్లనిగా వుండినను తాను యిన్ని కష్టములకు గురికావటానికి కారణమేమిటి? ఆ కష్ట
ముల వల్లనే సత్యమును, ధర్మమును నిలబెట్టి కాని ఒక ఆదర్శము నిరూపించాడు.
పాండవులనేక కష్టములను గురికావటము చేతనే వారి కీర్తి ప్రతిష్టలు జగద్వ్యాప్తి
పొందటమైనది. ఈ అనుభూతిని మనము పొందాలనుకుంటె మనము కష్టాలను
ఎదుర్కొనాలి.

కొండల వంటి పాపములను కూడ ఒక్కతూరి రామనామముతో
భస్మమై పోతాయి. ఈ రామనామము గానీ, దైవనామము గాని ఏదో ఒక గ్రామఫోను
ప్లేటు మాదిరి, టేప్ రికార్డు మాదిరి స్మరించరాదు. హృదయపూర్వకంగా స్మరిం
చాలి. మానవులు మానవ జన్మ ఎత్తినందులకు యిటువంటి దివ్యమైన అవతారము
లు యీ భారత దేశములో కలిగినందులకు సార్ధకమైన ఒక భావాన్ని అనుభవిం
చాలంటె ఆచరణ వుండి దానిని ప్రచార ప్రబోధలు సల్పాలి. ప్రేమలో స్మరించాలి. భక్
తితో గాని, యుక్తితో గాని, పాండిత్యముతో గాని, పదవులతో గాని భగవంతుని సాధిం
చటము సాధ్యము కాదు. ఒక్క ప్రేమ చేతనే సాధించవచ్చును.